

INFOKIRI

Volinike valimiste eriväljaanne 2015

Eesti Vabaharidusliidu **üldkoosolek** toimub **16. aprillil Tallinnas** Toompuiestee 10 (Puuetega Inimeste Koda) algusega kell 12.00. Registreerimislaud avatakse kell 11.30.

Tänane infokiri tutvustab volinike kandidaate. Volikogusse kandideerivad:

- Elle Pütsepp** (Avatud Hariduse Liit, AHL Tartu Keskus)
- Heli Kaldas** (Eesti Rahvaülikoolide Liit)
- Ivo Eesmaa** (Vabahariduse Õpetajate Selts)
- Laura Breede** (Eesti Rahvaülikoolide Liit)
- Leen Jõesoo** (Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liit)
- Reet Laja** (Eesti Haridusfoorum)
- Reet Valgmaa** (Õppekeskus Tõru)
- Sirje Rist** (Abja Koolituskeskus)
- Terje Puistaja** (Eesti Folkloorinõukogu)
- Urve Gromov** (Rahvakultuuri Keskus)
- Urve Kaasik** (Tartu Maanaiste Liit)

Küsisime kandideerijatelt „Kuidas kavatsed vabaharidusliidu edenemisse panustada?“. Vastajad valisid ise, mida pidasid vajalikuks lisada enda tutvustuseks.

Elle Pütsepp (Avatud Hariduse Liit, AHL Tartu Keskus)

Oma igapäevases töös puutun kokku erinevate töötajate gruppidega, kelle on ebapiisavad kogemused ja oskused ühiskonnas toimetulekuks. Meil on ikka veel kivistunud arusaam sellest, et inimene on vaid töötegitaja ja tarbija. Meie inimesed, vaatamata nende eale või rahvusele ei ole pelgalt tuimad töötegitajad. Olen veendunud, et teadmistepõhine ühiskond vajab seda, et igal ühiskonna liikmel oleks teadmised ja tööalased oskused, mis võimaldavad neil aina muutuvast elus edukalt toime tulla.

Peaaegu väga oluliseks seda, et üha globaliseerumas maailmas peaks olema igal inimesel võimalus tõsta oma kodaniku-kompetentsi läbi uute teadmiste ja oskuste omandamise, mis aitab üksikisikul ühiskonna liikmena kohaneda uutest olukordadest ning võtta osa kogukonna ja kogu ühiskonna elust.

Volikogu liikmena soovin panustada koostöö arendamisesse erinevate sihtgruppidega, aidata kaasa koostöö tugevdamisele. Mul on olemas valmisolek Eesti Vabaharidusliidu volikogu töös osalemiseks volikogu liikmena ja soovin kandideerida. Olen valmis kaasa rääkima, esitama arvamusi ja ettepanekuid ning võtma vastuse.

Eelnev kogemus juhtorganite töös osalemisel: Avatud Hariduse Liit, Naiskogu „Kadri“, Teeninduse Kutsenõukogu, Eesti Ametiühingute Keskliit ja Teenindus- ja Kaubandustöötajate Ametiühing.

Heli Kaldas (Eesti Rahvaülikoolide Liit)

Kandideerin EVHL-i volikokku, sooviga toetada vabaharidusliidu tegemisi, olles siinjuures vahelüliks erinevate haridustasandite vahel. Olen igapäevaselt tegev nii kõrghariduse kui ka täiskasvanuhariduse valdkonnas. Haapsalu Rahvaülikooli ja Eesti Rahvaülikoolide Liidu juhatuse liikmelisuse kaudu, oman otsest seost vabaharidusliiduga.

Eesti Vabaharidusliit toetab oma liikmete hariduslike taotlusi kodanikuühiskonna arengut toetava õpikeskkonna loomisel ning seisab vabahariduslikku õpet väärtustava ja toetava hariduspoliitika eest kohalikul, regionaalsel ja riiklikul tasandil.

Ma ei ole kindel, kui lihtne on lubada seista vabahariduslikku õpet väärtustava hariduspoliitika eest, kui tänasel päeval ei ole uues täiskasvanute koolituse seaduses sees isegi sõna *vabaharidus*.

ISEOLEMISE JULGUS JA KOOSTEGEMISE TARKUS

Lugedes Vabaharidusliidu arengustrateegiat aastani 2020, tuuakse välja mitmed parendusvaldkonnad, millele tuleb tähelepanu pöörata. Üheks neist on *enesemääratlemisega* seotud probleemid, mis takistavad vabahariduslike koolituskeskuste edasist arengut. Strateegia toob välja, et oleme oma sõnumites entusiastlikud, kuid vähenenud on oluliselt *vabahariduse ideoloogia - kodanikuks olemise julgus ja ühistegevuse mõttekuse sõnum*. Ühtlasi tundub, et enam *ei ole esikohal õppija areng* vaid rahavood ning et meie koolituskeskuste teemad langevad üha enam kokku mistahes teiste, sh. ärikoolituses pakutavate teemadega. *Piirid* erinevate koolitust pakkuvate asutuste vahel *on hägustumas* ja kõik see muudab üha raskemaks vabaharidusliidu, kui terviku, strateegilise planeerimise.

Tõepoolest, keeruline. Neile küsimustele vastamine muutub aina keerulisemaks. Ka minul ei ole selget teadmist. Tunnen, et vabaharidusliit on üks katus, kuhu alla on koondunud väga erinevat tüüpi asutused, väga erinevate eesmärkidega. Üks osa meist on teinud vabahariduse pakkumisest oma igapäevatöö, teised soovivad enam kodanikku kõnetada ja olla sidusaks koosolemise kohaks oma koduvallas, kolmandad toimetavad lihtsalt nii nagu parasjagu on võimalik ja ainsaks aktiivsuse tekitajaks on EL toetusfond. Aga kas me peamegi kõik olema ühesuguse tegevuse eesmärgiga? Kas siis, kui me kõik hakkaksime peamiseks sõnumina välja tooma kodanikuks olemise julgust ja ühistegevust, muudame oma kodukohas õppe pakkumise atraktiivsemaks? Arvan, et vabahariduslikku koolitust pakkuvad asutused peavad käima ajaga kaasas, tundma oma võimekust, teadma oma piirkonna ootusi keskusele ja toimetama vastavalt. Ikka kodaniku heaks, aga igaüks nii nagu oskab, julgeb, tahab. Olen ka varasematel aastatel rääkinud meie liidus sellest, et meil on üha keerulisem leida kõikidele organisatsioonidele sobiv ühtne lähenemisviis ja deviis. Ja kas peabki?

Meil on ühe katusega maja, kus ei pea olema üks suur tuba ja väike köök, vaid võib olla mitu väikest tuba ja üks suur köök. Selles suures köögis saame kokku ja leiame ühisosasid, aitame üksteisel suppi keeta ja kui vaja sööme kartulikoori. Meil on olnud hea arhitekt ja laotud tugev vundament, aga sisekujundus vajab muutmist, mistõttu laskem nüüd arhitektid uuesti sisse.

Ivo Eesmaa (Vabahariduse Õpetajate Selts)

EVHL esimees, hiljem juhatuse esimees aastatel 1997- 2013. Aastast 2013 EVHL volikogu esimees. Lõpetanud Tartu Ülikooli 1979 füüsika õpetajana. Magistrikraad (MSc) hariduskorralduses 2004.

Suurim on kogemus strateegiline planeerimise ja sisehindamise valdkonnas, samuti haridusasutuste nõustajana. Olen esindanud EVHL-i paljudes töörühmades ja komisjonides, Eesti Täiskasvanuhariduse Nõukogus, olnud Euroopa Täiskasvanuhariduse Assotsiatsiooni (EAEA) juhatuse liige 2011-2013. Täna esindan EVHL hariduse kutsenõukogus ning Koostöökogus. Oman arvestatavat kogemust rahvusvahelises suhtlemises mis kogutud esindades EVHL koostöös Põhja- ja Baltimaade sõsarorganisatsioonidega, samuti erinevates rahvusvahelistes koostööprojektides.

Võimalik panus EVHL volinikuna. Olles olnud seniste strateegiliste dokumentide väljatöötamise juures, saan panustada vabahariduse idee järjepidevusse EVHL tegutsemise alusena. Olen valmis jätkama EVHL esindamist erinevates koostöökogudes. Eesti Koolijuhtide Ühenduse esindajana kuulun uue Haridusseaduse väljatöötamise töörühma, saan selle juures kaasa rääkida ka neis küsimustes, mis on olulised EVHL ja tema liikmete jaoks.

Laura Brede (Eesti Rahvaülikoolide Liit)

Mina olen Laura Breede ja esindan Eesti Rahvaülikoolide Liitu. Käesolevaga soovin kandideerida Eesti Vabaharidusliidu volikokku.

Olen vabaharidusvaldkonnas töötanud aastast 2007. Igapäevaselt toimetan Tartu Rahvaülikoolis, kus olen pidanud erineval tasemel ameteid (koolitusjuhi assistent, projektiassistent, koolitusjuht). Tänapäevaks olen projektijuht. Minu ülesanne on olla kursis täiskasvanuhariduse suundade, seaduste kui arengukavadega nii kohalikul, riigi kui rahvusvahelisel tasemel, tunda programmide rahastamisvõimalusi ja kõike seda oma organisatsiooni ja valdkonna arengu huvides rakendada projektide kirjutamise ja elluviimise kaudu. Teine osa minu tööst on täiskasvanutele ilu-, kokandus- ja üldkultuuriliste koolituste korraldamine. Rahvaülikoolide Liidu liikmena toetan ma sarnase struktuuri ja eesmärkidega koolituskeskuste koostööd ja kogemuste jagamist, et seeläbi parendada koolituste piirkondlikku kättesaadavust ning kvaliteeti.

ISEOLEMISE JULGUS JA KOOSTEGEMISE TARKUS

Kavatsen Eesti Vabaharidusliidu edenemisesse panustada oma energia ja aktiivse osalusega. Tahan õppida varasemate tegijate kogemustest ja järelkasvuna aidata kaasa Liidu jätkusuutlikkusele. Usun, et on veel proovimata võimalusi muuta EVHL nähtavamaks ja mõjukamaks organisatsiooniks ja senisest enam koostööd teha koolitajatega ning koolitusettevõtetega.

Leen Jõesoo (Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liit)

Olen õppinud Tartu Ülikoolis ajalugu (BA 2002) ja Tallinna Ülikoolis andragoogikat (MA 2007). Oma magistritöös „Elamus kui õppimise võimalus” uurisin dr. Larissa Jõgi juhendamisel kuidas tänases muutuv maailmas levinud elamusõppe meetodid täiendavad või takistavad õppimist, väga aktuaalne teema ka vabahariduses.

Täna töötan põhikohaga Vanalinna Hariduskolleeegiumis ajaloo- ja ühiskonnaõpetuse õpetajana ning olen projektipõhiselt seotud Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liiduga.

Viimased kolm aastat olen olnud Vabaharidusliidu volinik. See on olnud võimalus rääkida kaasa südamelähedase valdkonna töös, saada uusi tutvusi ja kogemusi. Soovin jätkata tööd volinikuna, et anda oma jätkuv panus vabahariduse arengusse Eestis, esindada vabahariduses rahvakultuuri valdkonda ning teadvustada vabahariduse olemust ka üldhariduse tasandil.

Reet Laja (Eesti Haridusfoorum)

Kolm aastat tagasi kirjutasin Eesti Vabaharidusliidu (EVHL) volikokku kandideerimise kirja lõpus nii: Eesti Vabaharidusliit on väärikas organisatsioon, mille volinikus saada on igal vabaharidusest lugupidaval inimesel suur au, aga muidugi ka vastutus. Sama tunnen ma ka täna, olles kolm aastat EVHL- i volinik olnud ja organisatsiooni tublidust seestpoolt näinud. Aastad on Vabaharidusliidule väarikust veelgi lisanud. Tasakaalukalt aga samas aina uuega kaasaminevalt võtab liit kõiki tegevusi teha, seades alati pikemad perspektiivid silme ette ja arvestades oma liikmete huve. EVHLi saavutused, tegevused ja asjalik organisatsioonikultuur on need, mille tõttu on mul tahtmine veelkord oma teadmisi, kogemusi ja aega EVHLi käsutusse pakkuda.

Endast ja oma panusest EVHLi tegevusse:

Olen uudishimuliku loomuga ja igal aastal midagi juurde õppinud, olgu need siis seminarid, konverentsid, õpimatkad või mõned muud õpivõimalused. Ajast ei saa maha jääda, koolitajal tuleb sammuke ajast ees käia. Haridustemaatikaga (ka hariduspoliitika kujundamisega) olen tegelnud ja täiskasvanute koolitajana ise ka tegutsenud pikka aega. Olles Eesti Majandusjuhtide Instituudi taustaga, olen täiskasvanute koolituse ja elukestva õppe eest seisnud rohkem kui 20 aastat. 1995.aastast alates olen Eesti Haridusfoorumi (EHF) ühe eestvedajana aga pikalt ka teiste haridust ja koolitust au sees pidavates organisatsioonide liikme või juhina (Naiskoolituse Keskus, Eesti Ettevõtlike Naiste Assotsiatsioon, Eesti Naisuurimus- ja Teabekeskus jt.) tegutsemas. Kõigist nendest organisatsioonidest on mul kogunenud kogemuste pagas, mille abil ka EVHLis kaasa mõelda. Vastastikune koostöö Eesti Haridusfoorumiga on kestnud pikka aega. Organisatsioonid on vastastikku teineteise liikmed, jagavad teavet, toetavad üritusi osavõtuga ja löövad aktiivselt tegevustes kaasa. Eesti Haridusfoorumi poolelt hoolitsen selle eest, et vastastikune tugi ja koostöö organisatsioonide vahel jätkuks.

Reet Valgmaa (Õppekeskus Tõru)

Olen sündinud 1952. aastal, mis tähendab käesoleval aastal pensioneerumist. Energiat ja elujõudu veel jagub ja sestap sooviksin kolmel järgneval aastal enam panustada vabaharidusliku tegevuse arendamise ja koordineerimisse.

Kogemusi on mul koormaga, sest olen selles liikumises tema loomisaasta algusest. Samast ajast juhin ka MTÜ õppekeskust Tõru.

Mida pean oluliseks ja kuidas kavatsen toimetada juhtorganis:

- Vabahariduslik liikumine peaks olema rohkem suurel pildil, see tähendab, et meil oleks vaja läbi mõelda avalikussuhete strateegia ja tegevuskava. Uuel eurorahastamisel võiksime teha rohkem piirkondlikku koostööd ja ühisprojekte erinevate oluliste hariduslike eesmärkide saavutamisel. Sellepärast tuleks regionaalsed arutelud ellu kutsuda.

- Kui ministeerium tahab meid suunata vähese haridusega inimeste koolitamisele, siis selleks peaksime ka põhjalikult end ettevalmistama, nii õppekavade kui õpetajate osas. Meil on suurepäraseid tegijaid, keda saaksime külaliskoolitajatena mitmel pool rakendada.
- EVHL Kirjastusele tuleks uuesti elu sisse saada.
- Pean oluliseks professionaliseerumist. Rebimine projektirahadele läheb üha tihedamaks ja kutsekvalifikatsiooni omamine olulisemaks.
- Koostööd rohkem Põhjamaadega – õpetajatele mõned kursused ja külaskäigud rahvaülikoolidesse.
- Piiriülese koostöövõimaluse laiendamine Ukraina, Moldova, Valgevene ning neid nõustava Saksamaa DVV täiskasvanuharidust edendava organisatsiooniga.

Oluliseks pean ka seda, et volikogu liikmed võtaksid kõik endale mingi konkreetse valdkonna kureerida. Kuidas need valdkonnad määratleda ja kuidas seal toimunust ka aru anda, saaks esimesel kokkusaamisel kokku leppida.

Sirje Rist (Abja Koolituskeskus)

Väikeste, väikese meeskonna juhitud vabahariduslike keskuste hääl peaks olema paremini katusorganisatsioonis esindatud. Seda promootori funktsiooni oleks mul kerge täita, uurides kõigi väikeste liikmete ellujäämise ja kestmise kogemusi ning kitsaskohti. Kindlasti on nende kogemuste jagamisel oluline mõju nii väikestele kui suurtele keskustele kui ka katusorganisatsioonile endale, kes meid esindab rahvusvaheliselt.

Veelgi enam aga tunnetan vajadust toetava ja ühiselt ühiste eesmärkide nimel tegutseva võrgustiku loomiseks. Meid on palju, me oleme enamuse väikestes keskustes üksinda koormavedajad. Kui me saaksime oma oskused, kogemused ja tõekspidamised mingis valdkonnas ühendada, siis oleksime tugevamad nii koos kui ka igaüks üksi. Usun, et oma kogemuste ja oskustega saan hästitoimiva ja toetava võrgustiku loodud koos teie abiga. Usun, et meil seisab ees palju uusi ja innustavaid eesmärkide seadmisi, nende eesmärke saavutamisi ning palju toredaid ettevõtmisi selle tegevuse käigus.

Olen üle kümne aasta töötanud noortega. Noorsootöö keskuses oli tore, kõiki Eesti piirkondi võrdselt kaasav ja kõigile osavõtivatele koolidele võrdne noorgiidide projekt, milles mul oli Eesti koolide esindajate kõrval õnne osaleda aastatel 2000-2010.

Mitteformaalne haridus on Euroopa Noored programmide võtmesõna ja peamine meetod. Ka Eesti Vabaharidusliidu ingliskeelne nimetus (ENEA) sisaldab sõna mitteformaalne. Alates 2011. a oleme ühingu leitud välispartnerid ja osalenud rahvusvahelistes noortevahetusprojektides. Ühe neist, nädalase demokraatiateemalise kolmepoolse noortevahetusprojekti korraldasime 2014. a ise, Viljandis.

Oleme teinud mitmeid aastaid koostööd ka üle-Eestiliste täiskasvanute loominguiliste organisatsioonidega: Eesti Fotokunstiühinguga ja ühingu Eesti Foto.

Kui me suudame jätkusuutlikult ühendada kodanikuhariduse ja maailmaharidusliku õpetuse mitteformaalsete loominguiliste meetoditega, siis kasvame selle juures ka ise ning muudame Eestimaa elu paremaks. Asukoha väiksus ei dikteeri õppija kasvamise piire kui ta suudab näha kaugemale ja seada kõrgemaid sihte. Sama kehtib ka väikeste õpikeskuste kohta. On vale arvata, et kohaliku avaliku halduse asutuses peitub võti meie väikeste keskuste arenguks. Väikestes omavalitsustes ei ole sageli vahendeid, poliitilist julgust ega ka kohustust MTÜ-sid- kes me ju oleme - käima lükata ja käigus hoida.

Meie võimuses on Eesti poliitilisest stagnatsioonist väljatulekut soodustada ja õigel ajal ka haldusreformis endale väärkas koht leida.

Terje Puustaja (Eesti Folkloorinõukogu)

Olen täiesti ummamuudu, imbunud pärimustest, kombestikust ja rahvalauludest läbi, üheltpoolt õpetan, analüüsin ja kogun meie vaimset pärandit, teisalt loon seda ise juurde. Lisaks täiskasvanute õpetamisele naudin tõeliselt erinevaid meetodikaid, mis õpetamisel abiks ja väga loominguilisi programme erinevas eas lastega.

ISEOLEMISE JULGUS JA KOOSTEGEMISE TARKUS

Lõpetanud Tartu Ülikooli folkloristika eriala, MA lõputöö "Kogemuse mõistest perepärимuse välitööde näitel", BA lõputöö (eesti ja võrdlev rahvaluule, TÜ) "Eesti folkloori õpetajate käekirjadest aastatel 1980-2008".

Andragoogikat, didaktikat, kõrgkooli pedagoogikat õppinud Tartu Ülikooli haridus- ja sotsiaalteaduskonnas, 1981 lõpetanud ka Viljandi Kultuurikooli näitejuhtimise eriala.

Kunagi Eesti Rahva Muuseumis töötades andnud loenguid Tartu Ülikoolis, alates 2013 aastast loen TÜ haridusteaduste instituudis pärimusõpete metoodikatest, rahvakalendrist ja loomingulisest väljundist (kolm erinevat loengut, sh TÜ täiendõppe osakonnas ja statsidele).

2008. aastal asutanud MTÜ Eesti Rahvapärимuse Kooli.

Minu panus vabaharidusliidu tegemistesse võiks eelkõige olla kaasa mõtlemine ja kaasa tegemine koolitajate koolituse arengusse:

- isiklik panustamine õpetesse-uurimustesse, mida teen igapäevaselt, pidev ja protsessiline areng iseenda lähima arengu tsoonis;
- valdkonna valukohtadele ja igapäevatööle tähelepanu pööramine, püüd mõista ja võimalusel parandada muutmist vajavat;
- isikliku kogemuse näitel anda edasi eri valdkondade õpetajatele-koolitajatele meetodeid ja võtteid, mida rakendada. Ühendada läbiviidavad õpped pärimusliku maailmapildi, kommete, meie traditsioonilise kultuuriruumiga nii mineviku- kui tänapäeva tasandil;
- seoses õppimise ja õpetajapraktikaga õppimisrõõmu, loomingulise vabaduse, turvatunde vajalikkuse rõhutamine ja jagamine. Eesmärk - et oleks inimestel hea õppida ja õpetada.
- isiklik eeskuju, motivatsiooni olemasolu, lähim arengutsoon, mida kõik õpped puudutavad ja muidugi loominguline vabadus ja turvatunde loomine, et inimestel oleks hea õppida. Sama võiks olla õpetajatel.

Urve Gromov (Rahvakultuuri Keskus)

Olen olnud Eesti Vabaharidusliidu sünni juures ja tihedalt seotud liidu tegevusega selle asutamise algusest. Kuna minu töö Rahvakultuuri Keskuses on ühest küljest seotud tööalase koolituse korraldamisega kohaliku omavalitsuse kultuurikorraldajatele ja rahvakultuuri harrastusrühmade juhendajatele, teisest küljest aga vabaharidusliku koolitusega vaimse kultuuripärandi väärtustamisel, hoidmisel ja kaitsmisel laiale huviliste ringile, erinevate kogukondade esindajatele, siis tunnen tugevat seotust vabaharidusliku õppe ideoloogiaga.

Olen lõpetanud Ed. Vilde nim. Tallinna Pedagoogilise Instituudi kultuurharidustöö erialal (koorijuhtimise eriharu) ja omandanud humanitaarteaduse magistri kraadi (kultuurikorraldus) Tartu Ülikoolis. Praegu õpin Tallinna Keeltekoollis inglise keele III-I kursusel. Oma tööalase pädevuse täiskasvanute koolitamisel olen omandanud elukestva õppe käigus. Eriline roll on siin olnud osalemisvõimalusel ja kasvamisel kahe täiskasvanuhariduse katusorganisatsiooni – ETKA ANDRAS ja EVHL koolitustel, projektides ja programmides.

Tahan järgneval kolmel aastal panustada Eesti Vabaharidusliidu tegevusse, sest tunnen vajadust kaasa aidata probleemi lahendusele, kus suur osa noori jätab oma haridustee pooleli. Minu arvates on vabahariduslik koolitus võtmeks, mis aitab õpihimu (taas)äratada ja on üheks võimaluseks ühiskonna selle riskirühma eluks vajalike võtmepädevuste kujundamisel ja formaalhariduse juurde toomisel.

Osalemine rahvakultuurialases harrastustegevuses on samuti vabahariduslik tegevus, selle laiem teadvustamine elukestva õppe osana on ka minu südameasi.

Urve Kaasik (Tartu Maanaiste Liit)

Tartu Maanaiste Liit on Eesti Vabaharidusliidu liige 1993. aastast ja mina olen Tartu Maanaiste Liidu juhatuse esinaine alates 1997 aastast. Vabaharidusega olen seotud sellest ajast, kui minu algatusel loodi 2001. aastal liidu juurde Tartu Maanaiste Rahvakool eesmärgiga pakkuda maainimestele täiendkoolitust.

Kuna elukutselt olen pedagoog- psühholoog meeldib mulle suhelda inimestega ja pakkuda eeskätt maainimestele täiendkoolituse võimalusi. Igapäevatöös tunnen rõõmu sellest, et olen suutnud luua Tartumaal toimiva võrgustiku maanaiste ühenduste näol, kes aitab edukalt kaasa vabahariduse edendamisele.

Eesti Vabaharidusliidu volikogu liikmena olen saanud kaasa rääkida liidu liikmete vabahariduslike eesmärkide saavutamisele ja teadustamisele. Vabaharidus on kodanike poolt algatatud missioonitöö ja oluliseks pean selle tegevuse ja tegijate tunnustamist ning laiemapõhjalist teadustamist. Oluliseks pean vabahariduse arengus kvaliteeti, omavaheliste kogemuste vahetamist, koostööd valitsuse ja parlamendi tasemel ning regulaarseid koolitusi liidu liikmetele.

Kui saan volikogu liikmena kaasa aidata vabahariduse arengule ja organisatsiooni heale juhtimisele, olen nõus kogenenud volikogu liikmena kandideerima uuesti liidu volinikuks.